

PATENTNI SPIS ŠT. 529.

Ing. Hans Neubauer, Kamene Žehrovice (Čehoslovačka).

Ozidjivanje rudničkih okana, pruga, sporednih potkopa i sličnih gradjevina.

Prijava od 30. marta 1921.

Važi od 1. februara 1922.

Pravo prvenstva od 5. februara 1914. (Austrija).

Sva poznata ozidavanja rudničkih okana, tunela, sporednih potkopa, prepona i t. d. sačinjavaju jednu jedinu čvrstu cev. Ova se cev izrađuje u osecima ili se obrazuje iz pojedinih obruča (pojasa). Pojedini otseci (zone ili pojasi) spajaju se čvrsto međusobom, što može da se izvede salivanjem, uvlačenjem ili železnim umetcima. Ovakva ozidavanja imaju taj nedostatak, da ona ne mogu da popuste različito jakim mestimičnim pritiscima kamenja. Tamo gde nastane takvo prekomerno dejstvo pritiska, nastaju radi toga pukotine, i ozidanje se pokvari.

Ovaj pronalazak ima cilj, da ukloni ovaj nedostatak poznatih ozidanja rudničkih okana i da stvori takvo ozidanje, koje se bez velikih srazmera drži dobro i u brdima, koja pritiskuju. Ovaj se cilj postiže time, da se ozidanje obrazuje iz pojedinih pojaseva, koji se mogu nezavisno jedan od drugog poprečno pomerati, od kojih svaki za sebe omogućuje popuštanje.

Izveden oblik ovog pronalaska predstavljen je na crtežu. Sl. 1 pokazuje poprečni presek kroz novo ozidanje, Sl. 2 pokazuje uz to uzdužan presek, a sl. 3 i sl. 4 predstavljaju ploče od veštačkog kamenja, iz kojih je obrazovano ozidanje.

Ozidanje se sastoji iz pojedinih pojasa, koji su sastavljeni iz kratkih ploča od veštačkog kamenja sa poprečnim presekom trapeznog oblika. Debljina ozidanja zavisi od pritiska brda i obično se izabere sa 25 cm. Dužina ploče iznosi od prilike 1 m. Debljina ploče se izabere tako, da pojedine ploče nisu suviše teške da se postigne po mogućstvu lako rukovanje pri ozidavanju. Obično iznosi debljina ploče 7 do 8 cm.

Ploče imaju dva ili više useka a (sl. 3) ili imaju izdužan otsečak b (sl. 4). Ovi useci služe za sadržanje umetaka, koji spajaju ploče međusobno.

Pomoću dvaju lakih i sklopljivih uvlačka L izrađenih od železa oblika U, polože se ploče jedna na drugu tako, da prednje površine ploča obrazuju vertikalne sučeljke, koji idu kroz celu gradjevinu. Na taj način nastaju na sučeljnim mestima pojaseva razdvojne ravni, koje prolaze skroz i koje se prostiru upravno na uzdužan pravac gradjevine. Time je cela gradjevina razdeljena na članke, ona sačinjava pojaseve, koji se mogu pojedinački kretati i koji se mogu pomerati jedan uz drugi, a koji odgovarajući popuščaju dejstvu pritiska a da ne nastanu pukotine ili ispupčine.

Fig.1

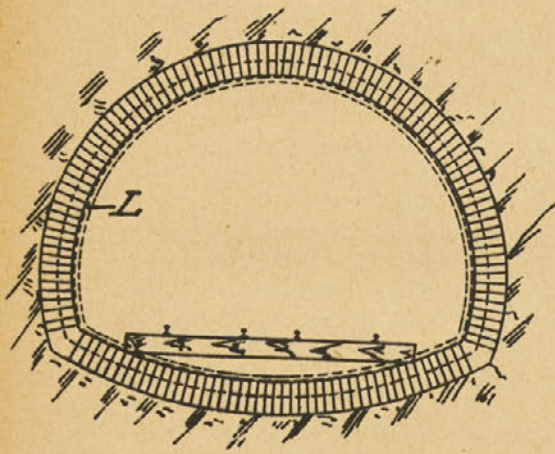

Fig.2

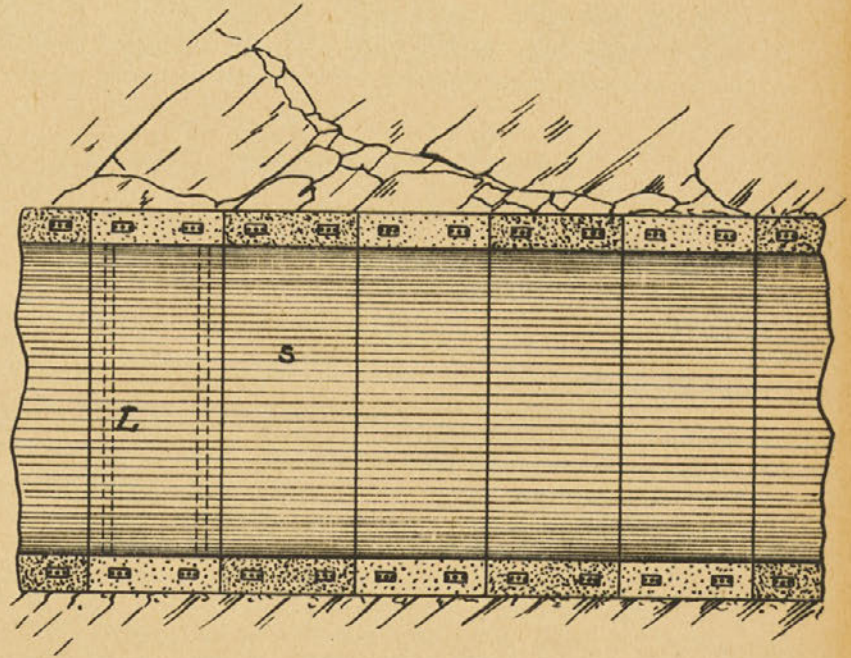

Fig.3

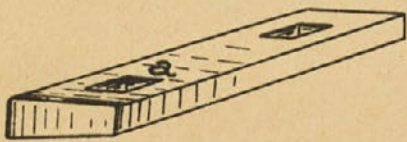

Fig.4

